

מסורת הש"ס

[illegible]

1. כל המנחה אשר
תקריבו לוי לא תעשה
חמץ כי כל שאר וכל דבש
לא תקטירו ממנו אשה
לוי;
2. לא תאפה חמץ חלקם
נתתיו אתה מאכיל קדש
קדשים הוא כחצאת
האש:

(6) דרש"י ד"ס ומינה וכו'
דמיייתי: (3) ד"ה תורם וכו'
שאלת מיד זהו כלל קלאים:

טורמייר. לעצב (אח הבצק
כדי לתת לו צורת סת).

ומינה, כלומר יש בה עוד
קושיא אחרת: בצר לנו

[illegible]

(א) שייך לרף נג ע"כ כגח' ח"א
הסדרה לא יתירה,
(ב) ע"כ.

במחשבה. כדאמרינן בענין (שנת דף קמב) עומן עיניו בלד זה ואוכל
מלמד אחר: **ומינה.** כלומר מהא דר' אלעזר גובה (ה) מיימי פירכא:
אלא איהו כמות שכן. השתא משערינן בלד להו מעשרות לעומן
מדה אי הוה כילל להו להק דתרס בזמין משתכח מעשר ויטא:

וּתְרַמֵּין תַּאֲנִים עַל הַגְּרוּגוֹת. וּבְמִן
 בְּמִקּוֹם שְׂרָגִיל לְעֹשֶׂה כו'. שְׂמַרְיִין
 אֲנִיכִים שִׁיעֵזוּ ^א! הַגְּרוּגוֹת וְיִשְׁמְרוּ
 הוּא עֲלֵמָה וְעֵשָׂה חֹמֶת גְּרוּגוֹת וְלֹא
 מִן עִם תַּאֲנִים שְׁלֹ: מִקּוֹם שְׂרָגִיל
 דְּרִיגָה לֵא. דְּעִנֵּינִי שִׁמְרוֹם מִן הַמִּתְקִים
 וְתַאֲנִים לֶחֶן מִקְרִיבִין וְאִין מִשְׁתַּמְרִין:
 וְאִיכָא כָּהֵן שִׁתְּנֵס מִד: פֹּרֶם מִן
 הַיִּסְפָּה. שְׁמָה כָּהֵן וְכֹלֵם מִד ^{יט}. תַּאֲנִים
 יִסֵּין וְאִין מִתְקִימִין. גְּרוּגוֹת מִתְקִימִין
 וְאִין יִסֵּין: וְלֵא גְרוּגוֹת עַל הַפִּסְתִּים.
 בְּנִמֵּין: וְאִילוּ בְּמִקּוֹם שְׂרָגִיל. וְלֵא
 הַגְּרוּגוֹת אֲמַרְיִין כּוֹסֵף וְכֵן נִמִּי לְעֹשׂוֹת
 אֲמַרְיִין וְנִמֵּא שְׂרָגִיל מִפְקִיד אֲלֵא
 יֵל בְּחַר הַשְּׁחָף וְהִי הוּא מִמַּעַט
 בְּמַעַשֵׁר: דְּלִיכָא כָּהֵן. וְעֵי' לְמַנְעִיכֵיהוּ
 עַד דְּלִיכָא כָּהֵן וְלִיכִי בְּחַר הַלֶּכֶן
 מִרֹּם מִן הַמִּתְקִים: כְּתִיב טַעֲמִי.
 כְּגוֹן הֵכָא כְּדֹאמְרִין רִישָׁא דְּלִיכָא כָּהֵן
 וְסִיפָא דְּלִיכָא כָּהֵן: וְלֵא מִקּוֹמִי כְּתִיב
 טַעֲמִי. לֵא אֲמַרְי רִישָׁא וְסִיפָא דְּלִיכָא
 כָּהֵן וְדַקְפְּרָתָא מִנִּי הַחֵן תּוֹרֵם מִן
 הַמִּתְקִים מִנִּי הוּא דִּכְתֵּב מִן מִנִּי
 פְּלִיגֵי כְּתִיב: **בְּרַתָּנָ' שְׁמָה' כֹּל הַמִּנְחָה**
אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ וכו'. אֲרִישָׁא קִדִּי דְקִמֵּי
 וְתִשְׁמַחֵן שְׁלֵא יִתְמַרְי ^א מִקּוֹדֶשׁ קִמֵּי
 מִשְׁתַּעֲרִי ח: עֵרִיכְסָה. טוֹרְיִינִי: גַּמ'
 מִחֵמ'

ולא מוקמינן ^(א) בברייתא: **מתני'** ^(ב) ה"ל מנחות וביקורין וזבחים ושלם ויחמיצו ואם ^(ג) החמיצו ^(ד) השיריה עובר בלא תעשה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ ויחייב על לישתה ועל גבה' ^(ה) מנא הני מילי ^(ו) אמר ריש לקיש דאמר קרא ^(ז) לא תחלקם לא תאפה חמץ והאי להכי הוא דאתא האי מ

ותרומת מעשר יש לו שיעור אפילו הכי מקשינן להו ענינא דא אע"ג דהוי
קרקע מתמשעותיה דכתיב (ויקרא כו) כל אשר יעצור ומיהו אין מתיישב
ל"א אע"ג שאינן שוין גזון במצותם לריר להחשער דקמחן אין דרכם לה
תיישבין אלא מרצה במשער דפרשייתא דא לכל הפחות שרי ענין יפה
ל"א במצורין שכן ה"א שנוטל אחר מעשרה דליפתין ממשעין שרי
נותן ענינו בצד זה ואוכל בצד אחר משמע שרי"ל משום דכתיב (ו)
בצד זה ואוכל בצד אחר דכל זה נפקא מונחשב עוד פ"י לשון אר
שאלו עתיד להפריש אע"פ שעה אינו מפרש כלום ור"ל דייבין
דקרי"א ל' להמנשב דייבור כמו על כל דבר פשה לא מיריטין (יב"ח)
דמחמין מדמתן במסכת היתומות (פ"א מ"א) משמע לא מיריטין ואם
מה אחריו אלם לא יתרום מפני שאינו יכול לבצר משמע דאי מבצר א
דידיא כשנמר בלבו אע"פ שלא הוי"א בשפתיו בני כל גריר דקמחן
וצמה שאוכל בלא הפרעה בזה אין קפידא לטבולי עלמא שרי בכל מק
(גיטין דף דה) ור"ל לטבולי עלמא לא לאו משום דליין בדידיה או משום
לאו לדרומי (דמאי פ"ה מ"א ג) וא"ת וכיון דשרינן תרומה ע"י שנותן עני
הא מנן במסכת שבת פרק טעל (דף קמא) ר' יהודה אומר אף מי
הוא ואפי' ר' אבהו בר' שרי אלא דלמך נותן ענינו בצד זה ואוכל בצד
הוא אפשר במחשבת וי"ל דשאי מדומע שכבר נתן אכל חתלת חיק
לתקון בשבת כדמוכח בהמה מדליקין (קמח דף לז) אע"פ דשרי לנ
שחבל עלה של ירק בבית שאן פ"י ור"ל מוקמינן בתרי"א תנאי
ברבנן וקפידא ברני יהודה דפליג אדרבנן בפרק שי דמסכת תרומות (מ"ב)
דמתיירב בפי' כל שעה (פסחים דף לו) חייטין שזמזות אלא לוחטין
למאי דלימא בורחין במקום ורשין אימא דלמך מר בללה דר כשהר חור' ל
הדידי בלכלל כל המנחות והיו"א לאו במקום ורשין היא דמתן לקמן ב'פ'
אחמתינן בפי' כל שעה (פסחים לו) יציור שאלו ומיהו קשיא מנחות מאס
שמן עד לאחר אפייה דקדאמר לקמן (דף עד) החלות בולגן א"כ לא
ירשא אסיפא ומשני לר' אב רבי ומסיק דברוחא היא וי"ל שיהנה
וצוה היא מיד לכל המנחות דקדנן פ"י שמי מדות (לקמן פ"ה) ותנא ד
כל שעה (פסחים דף לו) ותנא נקט הו"א עומא דהוי בכל המנחות

המוקף לו ומוקמין בתרומה גדולה ולא בתרומת מעשר דמתן במסכת ביכורים (פ"מ מ"ה) דתרומת מעשר ניתנת שלא מן המוקף כביכורים והא דפרץ בסוף כל הגט (גמ' דף ל:) גבי תרומת מעשר וכי נחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף מפרש ר"ת דהיינו מדרבנן

ומירו נראה דלענין מחשבה לא פליגי
מדפריך בריש הל"ש מקדש (קדושין
דף מה:) דליף שילוחם מתרומה מה
למורוהו שכן נטלה מחשבה משמע
לכלול עמלם פריך והיינו תרומה
מאשר דמביי בה (מהדר"י) אחס
גם תמס ומתוך פי' הקונט' דכסודות
(דף נה: נח) ששמע דמחשבה פליגי
בני היו לו מהא עלאס ונטל עשרה
עשרה ונטל אחד ר' יוסי בר רבי
יהודה אומר מעשר דסבר לה כחבא
אלעזר בן גומל וליהקס מעשר בהמה
למעשר דגן ומעשר דאין קריי' רחמנא
תרומה ופי' בקונט' דמשום מחשבה
מוקי ליה רבי יוסי ברבי יהודה כחבא
אלעזר ומתוך פירושו נמי' (הכי)
ששמע דלפילו תרומה גדולה ליה
ליה מחשבה דאין אית ליה לא
הוה לר' למימר דחבא אלעזר בן
גומל היא דלפילו לרנן נמי מצינו
למיץ מחשבה פ' בעשר מדקרייה
רחמנא תרומה ומיכו למעשר דאין
דמשום תרומה מעשר שני קרייה
רחמנא תרומה ופי' ולמה ליה למימר
דדבי יוסי ברבי יהודה סבר לה כחבא
אלעזר בן גומל הא כיון דליהקס
מעשר בהמה למעשר דגן מה מעשר
דגן נטל אחד מעשרה אף מעשר
בהמה כן ולא ציי' העברה חת
השטט אלף ז' שיש עשרה לפניו
ונטול אחד מהן ויש פליג דמימי
דחבא אלעזר דילפינן תרומה מעשר
מחרומה גדולה לענין אומר פ"ג
שלא היה סברא למלוד זה מזה לגבי
הכי דחרומה גדולה אף כי שיעור

וְאִשָּׁר מִשְׁאֵי אֶפְסָר הָיָה יֹלֵךְ מֵעֶשֶׂר בְּהֵמָה מִמַּעֲשֶׂר דָּגָן וְעֵץ דְּמִפְּקֵי
 מִירוֹשׁ וְזֶה וְנֹאכָה לְפָנֶיךָ דִּמְשַׁמֵּעַ לִיֹּה לְדָרִי וְיֹסֵי בְּרִנִּי הַיְדוּדִה הִיא מֵעֶשֶׂר
 מִתְּשׁוּבָה הַלֵּךְ גִּרְיָל לֹאקֻמֵּי כִכְכָּה אֲלֹעֶזֶר בֶּן גִּזְמֵל דֶּשֶׁר מֵאֲדוּמָה וְלֹא
 דִּלְחִיתָ בְּשִׁמְשָׁתָן וְאִי לֹא דִלְחִיתָ לְעוֹרֵי הָאָדָם וְעֵץ דְּמִפְּקֵי 19 לֵאלֹה מִיִּשְׁרָאֵל
 אֵלֶּה שְׁמֵי עֲרֵי: **בְּמִחְשָׁבָה** 20 בְּקוֹנְטֵרוֹסֵי כְּדֹאמֵר בְּעֵלְמָה
 וְכֵן שָׂרִי לֵאכֹלֵל בְּלֹא הִפְרָשָׁה וְשָׂרִי נָמִי בְּשִׁמְקֵה ע"י שְׁטוֹן עֵינֵי
 כִּי בְּהֵרָה לְכִבְרִיתוֹ (דף ע"ג) בְּחִמְשָׁה שְׁחִמְשָׁה יֹאמֹר שֶׁנִּי לִגְזֵן
 גִּרְיָל וְהָאָדָם בְּלֹא הִפְרָשָׁה קָרִי מִחֲשָׁבָה וְאִשְׁכַּחֲנָה נָמִי דּוֹחֵתָ
 (מד) 21 הֲדִיב עַל הַמַּחֲשָׁבָה מִמַּעֲשֶׂה וְנֹאכָה דְּלִבְנֵי דִירוֹ נָמִי הִיא
 מִן אִין תְּרוּמָתָן תְּרוּמָה שׁוֹטֵה וְקָטָן וְקֵטָן שִׁפְחָה חֶרֶשׁ שִׁדְכָרו
 וְרוּמָה תְּרוּמָה 22 וְיִמְיָה בְּחֹסֶפְסָה דְּמִשְׁכַּת תְּרוּמָתָן מֵאֲחֵלִי מִפְּקֵי
 וְעַל דִּבְרֵי בְּהֵמָה שְׁפִיר דְּמִי וְעַ"ג דְּכֹשׁוּעוֹת (דף ע"ד) נָמִי מִשְׁמַע
 מִן תְּרוּמָה וְקִדְשֵׁי שֶׁנִּי כְּתוּבִין בְּכֹאֵן אֲחֵלֵי דְּמִי יֹלֵכִי מִיִּמְיָה שְׁבֻעָה
 עַל אֶע"פ שֶׁאִינוֹ מִפְּרִישֵׁי עֵתָה דְּכִמּוּכָה הִיאֵה דְּהִלּוּקָה יוֹן מִבֵּין הַכּוֹחִים
 וְיִמְיָה לְבִקְשָׁתָה טַד וְיֵשׁ מִקּוֹמוֹת דֶּשֶׁרִּין כְּשֹׁאמֵר מֵעֶשֶׂר שֶׁנִּי לְפָסוּ
 בְּכֹדֵה: 23 וְאוֹכֹל כֹּדֵה אֲחֵר אֲחֵר אִין מִגְבִּיהִין תְּרוּמָתָן וּמַעֲשֵׂרוֹת בְּיוֹם טוֹב
 יוֹן אֵת הַדְּמוּעָה בְּכֹדֵה וְיִמְיָה וְסִפְרִין בְּגִזְרָה (דף ק"ה) הִיא מֵתָקָן
 וְלֵהֵב לֵאדָם חֲשִׁיב מִקּוֹן כְּשֶׁנֶּחֱמַלְהִי בִּין שִׁפְשֶׁף בְּחִמְשָׁה וְהִיא
 שֶׁל טַבֵּל לֹא הִיא שְׁרִיטָה מִמַּעֲשֶׂה דִּלְפָּשֶׁר בְּחִמְשָׁה וְאִפְּרִי דְּמֵאִי אֲסוּר
 וְיִי מִצֵּי וְאוֹכֹל כֹּדֵה אֲחֵר דְּכִמּוּכָה בְּפִיקִי דְּהוֹלִין (דף ק"ו) גִּבִּי ר"מ
 וְהִיא מִצֵּי לֹאקֻמֵּי בְּכֹדֵה שְׁמֵחָה וְכִבְרִי חֲנָה לְדוֹלֵה לִדְבָרָה וְיִרְשָׁה
 וְקֹאמֶר לְעוֹלָם מוֹרֵם מִן הָאָדָם: **כָּל** בְּחִמְשָׁה לְיִדְּיוֹתָ בְּפִישְׁרִין: **אֲנִי** 24
 מִן הָאָדָם מִפְּרִישֵׁי הֵחָם מִשּׁוֹם 25 לְחִיתָה לִּיתָה בְּמִקּוֹם וְרִצִּין אֲכָל לִישָׁה
 וְיִמְיָה עוֹרָה פְּסוּלָה וְיִמְיָה קִישָׁה דִּמְשַׁמֵּעַ כֹּל הַמִּנְחָמוֹת אֲפִילוֹ לָהֶם הִפְּקִי
 וְיִי הֵלֶם (דף ק"ז) לְחִיתָה הִפְּקִי לִישָׁתָן וְעִרְכִּיתָן בְּמִקּוֹם יוֹן לֹא וְיִמְיָה דִּישָׁה
 לִידִיד הָאָדָם וְיִמְיָה חֲחֹל כִּלְחָם הִפְּקִי דְּמִי שֶׁנִּי לֹא עֵינֵי
 דְּשָׁה עֲדִין וְיִמְיָה לִישָׁתָן בְּמִקּוֹם יוֹן דְּבִי שְׁמִי הֵלֶם (לְקַטֵּן ע"ד) פִּרְיָן
 לֹא שֶׁנִּי וּלְמִ"ד מִדָּה יֵשֶׁב נִתְקַדְּשָׁה לִישָׁתָן בְּפִיטֵי דְּעִשְׂרִין נִתְקַדְּשָׁה
 אֵלֶּה כִּבְרִי מִדָּה יֵשֶׁב נִתְקַדְּשָׁה וְקִישָׁה קֹאֵל לֹא מִסִּיק הִיא טַעֲמָה כִּי
 יוֹן מִנְחָה סוּלָה וּמִנְחָה וּמִרְחָשָׁה אֲפִילוֹ לְמִ"ד מִדָּה יֵשֶׁב לֹא נִתְקַדְּשָׁה:

יח א ב ג חי' פ"ה מהל'
תרומות הלכה א:
יט ד חי' פ"ב מהל' מעה"ק
הלכה כא:
כ ה חי' שס הלכה יד:
כא ו חי' שס הלכה מו:

[illegible][illegible][illegible]